

Danas

BIZNIS
SPECIJAL

STUDIJA SLUČAJA:
ATP Vojvodina

ponedeljak, 14. novembar 2011.

Priredila: Mirjana N. Stevanović

Hronika najjavljene investicije

Anatomija
složne
opstrukcije

Imovina
na
doboš

Glasno
ćutanje
tužilaštava

Svi smo
pred sudom
jednaki

STUDIJA SLUČAJA: ATP Vojvodina Hronika najavljene investicije

Istim kanalima iz kojih su procurili detalji iz nezvaničnog pisma u kome Evropska unija traži da se ispita dvadesetak slučajeva sporne privatizacije ili visoke korupcije, u medije je dospela i informacija da se na spisku nalazi i slučaj Autotransportnog preduzeća Vojvodina. U ovom trenutku je to nemoguće dokazati, jer postoji zavera ćutanja u kojoj postojanje i sadržaj dokumenta kriju obe strane. Naime, domaći zvaničnici pokušavaju da sačuvaju vlast i obraz bar do izbora, a EU ne želi da se njihova zabrinutost zbog indolentnosti srpskih institucija, protumači kao mešanje u unutrašnje stvari. Ipak, šteta koja je nastala zato što država nije odradila svoj deo posla, posledice koje su slomile jednu dobru investiciju i solidnu firmu oterale u stečaj, visoka odšteta koja će Novosađane verovatno koštati više desetina miliona evra, a pre svega, prilično mutna pozadina i sinhronizovano ćutanje institucija, govore u prilog spekulacijama da je EU zatražila objašnjenje.

Pitanja u ovom slučaju ima pre više, odgovora koji ne vredaju inteligenciju prosečnog građanina - gotovo nijednog. Sve dok se čamac nije zaljuljao, nikoga za taj slučaj nije bilo briga. Tako ni šest godina posle aukcijske prodaje ATP Vojvodine, ne znamo zbog čega grad nije ispoštovao valjano potpisan ugovor o izgradnji autobuske stanice u Novom Sadu, koji je po izjavi aktuelnog gradonačelnika, još uvek na snazi? Zbog čega jedna od najmodernijih stanica u Evropi propada dok se autobuski saobraćaj odvija preko skućene gradske, koja više od dvadeset godina nema ni upotrebnu dozvolu, niti prostorne i tehničke uslove da je dobije? Zašto saobraćajne inspekcije tolerišu neuslovni prostor i kako su u razmaku od svega petnaestak dana moguća dva suprotna izveštaja a da se pri tom činjenice nisu promenile? Šta se desilo sa krivičnim prijavama od kojih su neke napisane čak pre pet godina? Koja je uloga banaka, političara, pravosuđa i kriminalaca u ovoj priči? Kako je uveden i kako se vodi stečaj ATP Vojvodine? Ko sada trguje vrlo profitabilnim međunarodnim linijama tog preduzeća? Zbog čega se odugovlači postupak utvrđivanja štete kada svaki novi dan uvećava iznos procenjen na više desetina miliona evra, koje će na kraju, platiti građani Novog Sada i Pokrajine? Kome je zapravo namenjeno velelepno zdanje nove autobuske stanice i solidan biznis program koji ide uz nju? I ključno, koji su racionalni razlozi države da se zbog njih žrtvuje jedna firma a više od 500 radnika preko noći ostavi bez posla?

Iako je autobuska stanica u Novom Sadu izgrađena na osnovu ugovora ATP

Anatomija složne

O slučaju ATP Vojvodine, teško je napraviti korektnu hronologiju, jer se tu prelama više različitih interesa, a zbivanja se odvijaju na više nivoa. Tek kada se uoči koliko su međusobno povezani ljudi iz naizgled različitih miljea, koliko imaju istih ciljeva i jedinstveno poreklo kapitala, moguće je u stori uneti tračak razumevanja.

Mreža

U vreme kada je oglašena prodaja društvenog Autotransportnog preduzeća Vojvodina, ljudi iz mreže Antuna Stanaja koja se bavila ilegalnom trgovinom cigareta, uveliko su već kupovali poljoprivredna dobra i autobuske stanice sa transportnim preduzećima, najviše po Vojvodini. Zamajac koji je pokrenut 2003. a pra-

la je i pre privatizacije, za naše uslove solidno preduzeće. Osim velikog broja međunarodnih i regionalnih linija, imala je pravo korišćenja šest hektara zemljišta na lokaciji gde se nalazilo matično preduzeće, u neposrednoj blizini auto puta, na kome je bilo moguće izgraditi i niz komercijalnih sa-

tu je bilo vidljivo da to nije uobičajena privatizacija, jer je već u prvoj godini ispunjen investicioni plan, kupljeno je 30 novih autobusa, na lizing a umesto uobičajenog otpuštanja prekobrojnih, zaposleno je 200 novih radnika. Proradila je i turistička agencija u sklopu preduzeća, a ubrzo

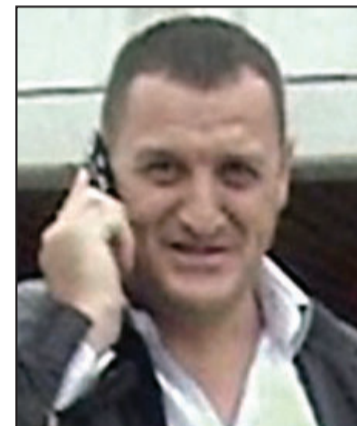
izmeštanje te stanice. To je trebalo da rastereti saobraćaj u gradu i da olakša uslove za sve brojnije međunarodne linije. Tako sam došao na ideju da ATP Vojvodina izgradi autobusku stanicu, ali i jedan savremeni servis za autobuse novijih generacija, koji bi opslužio prevoznike na linijama

Tomislav Đorđević

Mile Jerković

Antun Stanaj

Investicija

Investicija u koju je ATP Vojvodina ušla posle sklapanja ugovora sa novosađskim vlastima, prostirala se na 10.000 kvadrata i zauzimala oko tri hektara zemljišta za koje je firma imala pravo korišćenja. Samo autobuska stanica, osim perona, imala je u projektu 65 lokala koji su zauzimali 2.300 kvadrata, kao i servis na 5.000 kvadrata, koji je bio posebna, proizvodna celina. Servis je urađen u saradnji sa Evobusom, nemačkom kompanijom koja se bavila održavanjem Mercedesovih i Setrinih autobusa. Projekat je radio tim nemačkih inženjera koji su projektovali i matični servis u Kelnu, ali su u vojvođanskom projektu ispravili nedostatke koje su uočili na tom objektu. Trebalo je da servis u Novom Sadu bude čvorište za popravku autobusa iz tog proizvodnog programa za sve prevoznike južno od mađarske granice. Tokom izgradnje, 27 radnika različitih profila imalo je obuku u Kelnu, nakon čega su dobili licence za rad sa Setrinim i Mercedesovim programom.

U drugoj fazi gradnje, bilo je planirano da se izgradi salon za prodaju automobila na oko 1.000 kvadrata, zatim hotel od 2.000 kvadrata kao i tržni centar. Zaokružena investicija trebalo je da osim postojećih 500 radnika ATP Vojvodine, uposli još oko 700 ljudi.

držaja. Nije zbog toga čudno što se na aukciji za ATP Vojvodinu pojavio i jedan od tada Stanajevih, kasnije Šarićevih ljudi, Pavle Bašić, preko svoje brokerske kuće Tandem. Ali, suma do koje je išao Dević, bila je previsoka za klan koji je navikao da po bagatelnim parama dolazi do većine firme.

Mercedes u Srbiji

ATP Vojvodinu Dević je kupio kao fizičko lice, po ceni od 290 miliona dinara (po tadašnjem kursu četriri miliona evra), na šest rata. U star-

je firma dobila pravo zastupanja Setre i Mercedes, pa je i od provizije za prodate autobuse tih kompanija, imala procenat zarade.

- Dobro smo radili, plate su se isplaćivale u dan i u tom periodu bile su među najvišim u Novom Sadu. Meni zapravo autobuska stanica i nije bila potrebna. Ali, gradu jeste. Postojeća je bila smeštena na uskom prostoru zbog čega nije mogla da se širi i prati sve veći promet, ona nije imala ni upotrebnu dozvolu, a još šesdesetih godina Saobraćajni fakultet u Beogradu sačinio je studiju za Novi Sad u kojoj je bilo predviđeno

od mađarske granice do krajnjeg juga Balkana - govori Dević.

Ugovor

On je gradonačelnici Novog Sada, Maji Gojković, uputio pismo o namerama, izložio plan investicije i zatražio da se grad izjasni da li mu je takav objekat potreban. Odgovor je stigao brzo, potvrđan i točak ulaganja je pokrenut.

Najpre su odbornici u gradskoj skupštini usvojili izmene GUP-a, kojima je bilo precizirano da se izmesti autobuska stanica na lokaciju ATP

vi „procvat“ doživeo u privatizacijama iz 2004. i 2005. godine, pomogao je toj mreži da opere, prema zvaničnoj državnoj proceni više od milijardu evra dobijenih iz šverca cigareta. Na meti su bila uglavnom poljoprivredna dobra i autotransportna preduzeća koja su u svom sastavu imala autobuske stanice. Samo jedan od eksponata te grupe, Mile Jerković dobio je nadimak „kralj oranica i drumova“ upravo zbog takvog profila firme koje je kupovao. Poljoprivredne firme bile su im potrebne zbog poslovanja „u kešu“, a putnički i teretni saobraćaj, uz to, i zbog lakšeg transporta „robe“. Ni jedna od firmi tako privatizovanih nije proradila, veći deo ugovora u poslednje dve godine je poništen, ali su preduzeća potpuno upropašćena.

Iako ATP Vojvodina nije imala u svom sastavu autobusku stanicu, bi-

Vojvodine sa gradskim vlastima, nikada nije proradila

opstrukcije

Vojvodine, dok je stara trebalo da ostane terminal za međumetni saobraćaj. U ugovoru koji je zatim potpisan, početkom maja 2006. Dević se obavezao da izgradi međunarodnu autobusku stanicu i servis, ukupne površine oko 10.000 kvadrata na delu od oko tri hektara placa, dok je

Darko Šarić

grad trebalo da, po dobijanju upotrebne dozvole za izgrađene objekte, izmesti saobraćaj na novu lokaciju. Paralelno sa tim, Dević je počeo pregovore sa Meridijan bankom, i njenim tadašnjim većinskim vlasnikom Tomislavom Đorđevićem. Banka je dala dobru ocenu biznis plana, jer iako je bila reč o velikom ulaganju, posao je bio dobro osmišljen, zaokružen i isplativ.

- Na polovini obrade kredita Đorđević je prodao banku uglednoj francuskoj Credit Agricole Group. Od dobijenog novca, počeo je da preuzima razna preduzeća iz neuspelih

privatizacija, a javna je tajna da je u banci ostavio dovoljno svojih ljudi, i u vrhu menadžmenta, koji su mogli da mu budu logistika za te poslove. Iz današnje perspektive, jasno mi je da je i ATP Vojvodina bila u sferi njegovog interesovanja, verovatno ne ličnog, već za nekoga iz kruga ljudi sa kojima je poslovao. Ali to je postalo očigledno tek kasnije. Naime, iako su pregovori započeli mnogo ranije, tek sredinom 2006. odobren mi je kredit od 7,8 miliona evra. Dodelila ga je centrala banke iz Pariza, posle detaljne procene biznis plana i tek nakon potpisivanja ugovora sa gradom. Credit Agricole želela je da sa tom investicijom od javnog značaja uđe u Novi Sad i otvori sebi prostor za nove poslove. Od novca iz tog kredita, delom sam refinansirao prethodno uzete kratkoročne pozajmice kojima je izgradnja stanice već bila privedena kraju. U tom trenutku, nije mi bilo jasno zbog čega je banka bez ikakvog obrazloženja, odbila da nam

Udeo

Kupovinom ATP Vojvodine, Ilija Dević postao je vlasnik 70 odsto kapitala firme, a po osnovu investicija koje je realizovao u prvoj godini rada, Agencija za privatizaciju priznala mu je udeo od 82 odsto.

pusti zadnju tranšu od milion evra, iako je ona bila neophodna za završetak radova. Ipak, uspeali smo da se snademo i da od Komercijalne banke dobijemo pozajmicu kojom je gradnja završena. Osnova i za taj kredit bio je ugovor sa gradom, dobar projekat i uredna dokumentacija - priseća se Dević.

Otvaranje

Odmah potom, za oba objekta, stanicu i servis dobijena je upotrebna dozvola od tadašnjeg Ministarstva za kapitalne investicije, Gradske uprave za urbanizam i stambene poslove Novog Sada, dok je Privredna komora Srbije odredila kategorizaciju i svrstala je u prvu kategoriju, koju ima još samo beogradski BAS.

Već na otvaranju objekta, januara 2007. moglo se naslutiti da će se ATP Vojvodina suočavati sa problemima. Naime, bilo je predviđeno da vrpcu na novoj stanici preseče gradonačelnica Maja Gojković, dok je servis trebalo da pusti u rad tadašnji ministar privrede Predrag Bubalo. Oni se nisu pojavili na svečanosti, pa sam stanicu otvorio ja, a servis direktor Setre, Mihael Fraj, koji je za tu priliku doputovao u Srbiju - govori Dević i dodaje da izostanak državnih i gradskih funkcionera nije slutio na dobro.

Krajem marta Upravni odbor novosadskog Zavoda za izgradnju grada utvrdio je da stara autobuska stanica koristi zemljište bez pravnog osnova i zatražilo da se ta parcela „oslobodi od lica i stvari“. Na osnovu tog zaključka, Ministarstvu za infrastrukturu gradski pravobranilac, Lidija Jarmaz Lisica, prosledila je zahtev za gašenje stare stanice, s obzi-

Umesto ministra privrede vrpcu je presekao direktor Setre: Mihael Fraj otvara servis ATP Vojvodina

rom da su rokovi privremenog prava korišćenja davno istekli. Ministarstvo na čijem je čelu u to vreme bio Velimir Ilić, nije reagovalo.

Gradske linije koje su ustanovljene ka novoj autobuskoj stanici kako bi putnici mogli da je koriste, Gradske saobraćajno preduzeće u čijem je sastavu stara autobuska stanica, nije održavalo ili su bile do te mere neredovne, da praktično nisu bile u funkciji. Ni signalizacija, koja je postavljena kako bi usmerila autobuse ka novoj stanici, nije poštovana i ubrzo su, nekako, saobraćajni znaci „nestali“ sa ulica. Istovremeno, međunarodni i međugradski saobraćaj sa stare stanice

Suinvestitori

- Nekoliko meseci pošto mi je Credit Agricole odobrila kredit, a u toku njegove realizacije, imao sam sastanak u banci sa izvršnim direktorom Aleksandrom Divljakom i novim članom Izvršnog odbora koga su postavili Francuzi, još uvek neupućenim Thierry Lebrunom. Nagovestili su mi da misle kako je za realizaciju izgradnje stanice ATP Vojvodini potreban su-investitor. Kasnije mi je, preko posrednika, sugerisano da u projekat uključim Tomislava Đorđevića „jer on ima para, nedavno je prodao banku“. Nisam prihvatio, a ta ponuda potvrdila je da su za stanicu zaista bili zainteresovani neki „poslovni“ krugovi - kaže Ilija Dević.

U međuvremenu se mnogo toga izdešavalo u poslovnom okruženju. Nova stanica, za koju je i Tomislav Đorđević, bivši vlasnik glavnog kreditora, Meridijan banke, po pričanju Devića, sumnjao da će uopšte biti završena, odavno je bila u zoni interesa i klana Stanaj-Šarić. Toj mreži koja je najčešće preko Jerkovića kupovala stanice i autotransportna preduzeća po Vojvodini, postalo je jasno da stara stanica više neće imati značaj koji im je bio potreban. To važno saobraćajno čvorište sada je trebalo da se premesti na novu lokaciju gde oni nisu imali uticaj niti su mogli da očekuju da će po za njih prihvatljivoj ceni,

Gradske saobraćajno važno je za uporište radikala. Ipak, klima je bila nestabilna, jer su u toj firmi radnici bili ubeđeni da će izgubiti važan deo prihoda ukoliko ostanu bez stanice, pa se spekuliše da su novosadske demokrate izašle sa obećanjem da ukoliko dobiju njihove glasove, stanica ATP Vojvodine neće proraditi. Ipak, politička pozadina, ukoliko su glasine i tačne, bila je samo paravan za stvarne interese. To je u jednom trenutku tvrdio i jedan od lidera tadašnjih radikala, inače u skupštinskom Odboru za bezbednost, koji je na pitanje u jednoj od emisija novosadske televizije, zbog čega ne radi nova stanica, objasnio „da narko i duvanski kartel želi da ekonomskim putem uništi ATP Vojvodinu i njenog vlasnika, zatim da za jeftine pare otkupe i to i gradsko saobraćajno preduzeće, kako bi zajedno sa već kupljenim firmama dobili monopol u saobraćaju Pokrajine“.

ATP Vojvodinu u to vreme počinjeno učestalo da posećuju razne inspekcije. U tim proverama, po pravilu, učestvuju ljudi koji su bili pod direktnim uticajem Tome Đorđevića ili su iz njegove banke našli „uhlebljenje“ u državnoj službi. Pritisak pojedinaca i institucija trajao je sve do kraja 2008. kada je istovremeno (koicidencija?) uveden stečaj i raskinut ugovor o privatizaciji zbog toga što na vreme nije bila uplaćena peta rata. Dević je preko medija saznao da je kupovina ATP Vojvodine poništena. Oko 500 radnika uvođenjem stečaja, našlo se na spisku nezaposlenih.

Biznis visokog rizika

Veliki broj aktera koji su na neki način učestvovali u opstrukciji rada ATP Vojvodine, uhapšen je u prethodne četiri godine. Počelo je Stanajem, protiv Šarića je podignuta optužnica, u zatvoru je Pavle Bašić, bivši „finansijiski mag“ koji je na aukciji za ATP Vojvodinu pokušao da je kupi, zatim Ananije Pavićević, bivši direktor Metals banke koja je takođe bila jedan od centara za pranje prljavog novca. On je bio i izuzetno fleksibilan kreditor za poslove Mileta Jerkovića, koji je, po svemu sudeći dobio status zaštićenog svedoka, a takođe je deo mreže. Pavićević je bio i u jako dobrim odnosima sa pokrajinskim vlastima, što je možda jedan od razloga što je sačuvana banka, koju je NBS označila kao nepouzdanu. Ona je čak, posle uvođenja prinudne uprave, prerasla u Razvojnu banku Vojvodine koja je stigla, za kratko vreme, da otvori čerka banku u Zagrebu, po nazivom „Nikola Tesla“ a makaze za presecanje vrpce nove filijale držao je predsednik Pokrajine lično, Bojan Pajtić. Tomislav Đorđević je takođe uhapšen ali pušten da se brani sa slobode. Ipak, pritisak na ATP Vojvodinu nije smanjen, što ukazuje da su glavni igrači još uvek u igri. Prema saznanjima Danasa, UBPOK radi na tim slučajevima, i navodno su u pripremi nova hapšenja, ali potvrda za te spekulacije tek se očekuje.

ce ni jednog trenutka nije prekinut. Tu situaciju nije promenilo ni rešenje, objavljeno u Službenom listu Novog Sada (Prilog: skenirana stranica) od 28. maja 2007. kojim je objavljeno da se stara stanica određuje „za autobuski terminal, isključivo za prigradski prevoz putnika“. Nije pomoglo ni rešenje Gradske uprave za saobraćaj i puteve, kojim je određeno postavljanje saobraćajne signalizacije, niti za ključak Gradske uprave za inspekcijске poslove, kojim je gradskom saobraćajnom preduzeću naloženo da staru stanicu koristi kao terminal a da se međunarodni i međugradski prevoz odvija sa nove. O sve te zaključke i rešenja, oglušilo se Javno gradsko saobraćajno preduzeće, čiji je interes tada zastupao advokat a sada gradonačelnik, Igor Pavličić.

moći da kupe objekat. Njihov cilj bio je da se spreči rad nove stanice. Policijska akcija „Memfis“ u septembru te godine, u kojoj je uhapšen Stanaj, nije donela rešenje u ovom slučaju. Naime, brat aktuelne gradonačelnice postaje advokat Stanaja, a poslove mreže „proizvođača duvana“ polako preuzima novi igrač, Darko Šarić. Svi zainteresovani za ovaj objekat, praktično ostaju u igri, a priključuju im se i novi interesi.

Kampanja za izbore 2008. već se nazirala, a

Mreži koja je najčešće preko Jerkovića kupovala stanice i autotransportna preduzeća po Vojvodini, postalo je jasno da stara stanica više neće imati značaj koji im je bio potreban

Skupljanje zvanica za svečano otvaranje: Nova autobuska stanica u Novom Sadu

Stečaj traje gotovo tri godine a ni jedan od problema nije rešen

Imovina na doboš

Iako je stečaj u ATP Vojvodinu uveden još krajem 2008. i u roku od 30 dana trebalo je doneti odluku da li će se odvijati kroz bankrot ili reorganizaciju, poverioci su se tek pre nepuna tri meseca dogovorili da firma ne ide „na doboš“ već da se kroz poslovanje vraćaju dugovi. Ali, razvlačenje u tom sporu se nastavlja, jer još nije postavljen upravni odbor i novi menadžment, koji bi trebalo da rukovodi reorganizacijom. Za sada se samo šuška ko je kandidovan za direktora, ali uslov da on preuzme dužnost je da se izvrši primopredaja dokumentacije između njega i stečajnog upravnika, kao i da se završi popis imovine, ali stečajnom upravniku se nešto ne žuri pa se posao nikako ne privodi kraju.

Za upravljanje jednim od najvećih predmeta u zemlji, Privredni sud u Novom Sadu imenovao je Nikolu Pavlovića, penzionera sa licencom, kome je to, inače, prvi stečaj. Ilija Dević, bivši većinski vlasnik ATP Vojvodine, tvrdi da mu je od početka postupka, bilo jasno da je stečaj zapravo iscenirani politički proces i da je tu reč o čistoj sistemskoj korupciji. Prvi signali da je tako, kaže Dević, bili su vidljivi odmah po ulasku stečajnog upravnika u firmu, jer on ubrzo prekida osnovnu delatnost preduzeća, prevoz u domaćem i međunarodnom saobraćaju a sva aktivnost svodi se na usku saradnju sa Milenom Damjanićem, vlasnikom dva saobraćajna preduzeća - Dunav prevoz iz Bačke Palanke, koje se bavi putničkim prevozom u zemlji i Damil iz Bača, registrovan za teretni saobraćaj.

Vežni igrač

Dević tvrdi da je Damjanić zajedno sa Miletom Jerkovićem, još pre nego što je stečaj uveden i ugovor sa Agencijom raskinut, organizovao sve proteste vojvodanskih prevoznika protiv ATP Vojvodine, kako bi je i doveo do sadašnje situacije. Naravno da je time upravljao neko iz „centara moći“, ističe Dević. Prema glasnom šaputanju vojvodanske čaršije, Damjanić je početni kapital stekao uslugama prevoza „proizvođačima duvana“. Neki od prevoznika tvrde i da je Damjanić bio „vežni igrač“, posrednik između bivšeg pomoćnika za saobraćaj Borislava Borovića i

crnog tržišta dozvola za međunarodni prevoz, a sumnja se da je i dalje u tom „poslu“ iako je u međuvremenu promenjen sistem izdavanja dozvola. Sumnja se i da iza Damjanićevog kapitala stoji jedan od bivših visokih državnih funkcionera, za koga se tvrdi da je glavni „bos“ Vojvodine, „senka čoveka u senci“ koji navodno i dalje vuče konce ne samo „poslovnog“ nego i političkog i društvenog života u Pokrajini. Nepotvrđeno je i da je upravo Damjanić upoznao stečajnog upravnika Pavlovića sa sadašnjim pomoćnikom u Ministarstvu za infrastrukturu, kako bi obezbedio da se profitabilne međunarodne linije za koje je ATP Vojvodina godinama unazad imala dozvolu, prenesu na Damil ili Dunav prevoz.

visira dug za lizing, troškovi stečaja i da još deo ostane za uvećanje stečajne mase. Međutim, tvrdi Dević, glavni cilj u ovom procesu bio je uništenje preduzeća, to je trebalo da podstakne poverioce i opredeli ih za bankrot a da već izgrađene objekte, stanicu u servis, neko kupi za bagatelne pare.

Prijatelji i rođaci

- Zbog takvih poteza podneo sam krivičnu prijavu protiv stečajnog upravnika, a posebno mi je bila intrigantna ujdurma od pokušaja da posle prodaje autobusa, Damjanić ponudi i udeo od 33 odsto kapitala koji je ATP Vojvodine imala u Panonijabusu. Reč je o udruženju koje su napravili Lasta, Sever trans i

Isplative linije

Stečajni upravnik je za određeni broj međunarodnih linija za koje su dozvole izdate na ime ATP Vojvodine, zaključio ugovore o kooperaciji sa drugim prevoznicima. Na tom spisku je linija Novi Sad - Trebinje, koju sada održava Milenko Damjanić, odnosno njegov Dunav prevoz a godišnji prihod koji se ostvaruje dostiže oko 200.000 evra. Linija Novi Sad - Sarajevo donosi oko 150.000 a radi je Ristić-commerce. Relaciju od Sombora do Splita, vrednu oko 300.000 evra sada održava Lasta. Pored ugovora o kooperaciji koji je dostavljen u Ministarstvo za infrastrukturu kako bi novi prevoznici mogli da dobiju dozvolu, posebno su zaključivani i tipski ugovori o naplati mesečne rente za iznajmljene linije. Međutim, nije poznato da je novac legao na račun ATP Vojvodine, pa je i ta činjenica navedena u krivičnoj prijavi.

- Već u prvoj godini stečaja, ne znam u kom postupku, Pavlović je Damjaniću prodao šest Mercedesovih i Setrinih autobusa visoke turističke klase, za koje je Rajfajzen lizingu već bilo uplaćeno oko 80 odsto sredstava, a reč je o vozilima koja su bili registrovana i licencirana za međunarodni drumski prevoz putnika. Transakcija je bila gotovo dvostruko niža od tržišne, tačnije za njih je ATP Vojvodina dobila 660.000 evra, i istovremeno ostala bez osnovnih sredstava kojima bi ostvarila prihod. Rasprodani su i svi drugi vredniji autobusi a pravo na obavljanje pomenutih međunarodnih linija je preneto na druge prevoznike, navodno bez ikakve naknade. Sa novih dozvola za te iste linije skidana je ATP Vojvodina kao jedan od nosilaca prava, a nedostatak licenciranih vozila i vozača doveo je u pitanje dozvole firme za obavljanje međunarodnog prevoza - kaže Dević.

On ukazuje da je samo od prihoda sa međunarodnih linija, mogao da se ser-

visira dug za lizing, troškovi stečaja i da još deo ostane za uvećanje stečajne mase. Međutim, tvrdi Dević, glavni cilj u ovom procesu bio je uništenje preduzeća, to je trebalo da podstakne poverioce i opredeli ih za bankrot a da već izgrađene objekte, stanicu u servis, neko kupi za bagatelne pare.

visira dug za lizing, troškovi stečaja i da još deo ostane za uvećanje stečajne mase. Međutim, tvrdi Dević, glavni cilj u ovom procesu bio je uništenje preduzeća, to je trebalo da podstakne poverioce i opredeli ih za bankrot a da već izgrađene objekte, stanicu u servis, neko kupi za bagatelne pare.

visira dug za lizing, troškovi stečaja i da još deo ostane za uvećanje stečajne mase. Međutim, tvrdi Dević, glavni cilj u ovom procesu bio je uništenje preduzeća, to je trebalo da podstakne poverioce i opredeli ih za bankrot a da već izgrađene objekte, stanicu u servis, neko kupi za bagatelne pare.

sudom u Novom Sadu u kojoj je Dević tužio gradske vlasti za nadoknadu štete koju je preduzeće pretrpelo zbog toga što oni nisu ispoštovali svoj deo ugovora. Ta parnica pokrenuta je još početkom 2007. i posle više od godinu dana, sudija Gordana Ristić odbacila ju je kao neosnovanu. U međuvremenu, uveden je stečaj i parnicu u drugostepenom postupku je trebalo da nastavi stečajni upravnik, kako bi od naplaćene štete izmirio što veći procenat dugovanja prema poveriocima. Žalbu na prvostepeno rešenje, Pavlović je podneo u poslednjem trenutku, i posle pritiska Devića koji u tom sporu, posle uvođenja stečaja, ima status umešača. Privredni apelacioni sud, 9. decembra prošle godine, poništio je najveći deo prvostepene presude i naložio da se u ponovljenom procesu utvrdi sva šteta koju je Grad proizveo neispunjenjem ugovora. ponovljeni postupak pred Privrednim sudom još uvek je u toku.

- To znači da je celokupno poslovanje ATP Vojvodine bilo opterećeno obavezama koje su nastale, jer nije mogla da ostvari planirani prihod od investicije. Osim autobuske stanice, sa koje vozila nisu polazila, očekivani prihod je izostao i od zakupa lokala, koji nisu mogli da se stave u funkciju, nije radio ni servis, štetu je imala i turistička agencija, izgubljene su domaće i međunarodne linije, predstavništvo Setre i Mercedes, a ugroženo je i poslovanje svih predu-

zeća koja su bila povezana sa ATP Vojvodinom. Zahtev za veštačenje koji je trebalo da podnese stečajni upravnik, morao je da sadrži sve aspekte iz poslovanja firme koji su bili ugroženi. Umesto toga, ignorišući i nalog Privrednog apelacionog suda, Pavlović koji je bio stečajni upravnik ATP Vojvodine, a ne autobuske stanice, traži samo da se nadoknadi gubitak vezan za autobusku stanicu. Kako je objasnio, ako sve uđe u obračun, grad neće moći da izdrži taj trošak. Tako ispada da on više vodi računa o gradu, nego o interesima firme u kojoj vodi stečaj - kaže Dević i dodaje da je njegov prigovor na takav zahtev za veštačenje sudija Gordana Ristić odbacila zbog toga što istovetan zahtev nije podneo i stečajni upravnik.

I bivši radnici ATP Vojvodine imali su primedbe na rad stečajnog upravnika, rukovođeni pre svega visokim troškovima stečaja koji prete da do te mere umanjaju stečajnu masu, da posle isplate različitih poverilaca, banaka, ne preostane deo koji bi njima pokrio neisplaćene zarade.

Pavlović je za rad u ovom stečaju angažovao ne samo advokate i knjigovođe, nego i svog rođaka, Aleksandra Pavlovića. On je bio prvo prijavljen kao upravnik u preduzeću ATP Vojvodina, a kasnije radio po ugovoru o delu, sa pomalo nejasnim statusom „pomoćnika stečajnog upravnika“. Firma se krčmi, a radnicima je neshvatljivo da stečajni upravnik, koji za više od dve godine, u pro-

cesu gotovo da nije odmakao dalje od početka, svakog meseca naplati 30.000 dinara za troškove i 100.000 kao nagradu za svoj rad. Prema podacima Agencije za licenciranje stečajnih upravnika, do kojih je Danas došao, njegova dosadašnja primanja naplaćena iz stečajne mase ATP Vojvodine, od marta 2009. do marta 2011. iznose 2,5 miliona dinara. Tom iznosu dodaje se još 770.000 dinara isplaćenih na ime troškova.

Milioni bez kamiona

Ni honorari angažovanih saradnika, koji su redovno, svakog meseca primali nadoknade, nisu bili skromni jer je ukupno isplaćeno 8,2 miliona dinara. Najveća stavka je naknada po ugovoru o delu, ukupno 4,8 miliona dinara, a najčešća imena na mesečnom spisku su Ljubinka Živković, bivši knjigovođa u ATP Vojvodini, sada verovatno u statusu konsultanta. Stalna rubrika za isplatu je i kod imena rođaka Pavlovića. Njihova mesečna primanja u proseku su iznosila između 100.000 i 200.000 dinara. Advokatima je tokom dvogodišnjeg rada isplaćeno 3,2 miliona dinara, dok su knjigovodstvene usluge „teške“ 293.000 dinara.

S obzirom na to da firma ne radi, da su radnici, osim dvadesetak angažovanih na obezbeđenju, dobili otkaze, novac za visoke troškove pribavlja se rasprodajom imovine. Osim gotovo svih nepokretnih stvari koje su se mogle prodati, posebno luksuznih autobusa, ali kasnije i onih skromnijih, iznajmljen je parking a najveći problem je to što su u zakup, bud-zašto (ako je to tačno) date linije koje su firmi decenijama donosile dobar prihod. Praktično, imovina se rasprodaje samo za izmirenje troškova stečajnog upravnika i njegovog okruženja, dok se dug prema poveriocima ne umanjuje.

Ko ima pravo da mi krade prošlost i otiima budućnost: Ilija Dević

Savesni inspektori

Stara autobuska stanica u ulici Jaše Tomića sagrađena je 1966. godine i imala je privremenu dozvolu za rad do 1977. godine. Od tada objekat od javnog značaja, radi bespravno. Apsurd je to što je početkom 2008. godine republički inspektor za drumski saobraćaj utvrdio da taj objekat ne ispunjava propisane uslove, jer na pet dolaznih perona ne postoje nadstrešnice, pa je rešenjem naložio Javnom gradskom saobraćajnom preduzeću da u roku od 30 dana, otkloni nedostatke tako što će izgraditi nadstrešnice za putnike. Nedelju dana kasnije, republički inspektor za drumski saobraćaj je doneo novo rešenje pod istim brojem kojim je zabranio naplatu staničnih usluga zbog utvrđenih nedostataka. Međutim, oba inspektora „propustila“ su da utvrde nedostatke koji se ne mogu otkloniti. Činjenica je da za intenzitet saobraćaja, ta stanica nema

dovoljan broj perona, niti ih zbog ograničenog prostora može izgraditi, a nema ni pravo korišćenja zemljišta na kome se nalazi, pa je svaka izgradnja ili adaptacija isključena.

Nadstrešnice na dolaznim peronima nisu nikada izgrađene, nema ih ni danas. Gradsko saobraćajno nikada nije prestao sa naplatom staničnih usluga a u dokumentaciji ATP Vojvodine nalaze se originalne karte prodane putnicima za različite prevoznike u periodu dok je bila na snazi zabrana naplate staničnih usluga.

I pored toga, u novoj kontroli, nova ekipa inspektora utvrđuje „da su nedostaci otklonjeni“ iako ni „kofa maltera“ u tih petnaest dana, koliko je proteklo između dve kontrole, nije uneta. Posebno je bio apsurdan nalog da se „otklone nedostaci“ na stanicima koja nije legalan objekat.

Na predstavke Devića odgovorilo je samo Predsedništvo i Agencija za borbu protiv korupcije

Foto: Stanišlav Milojković

Iako su neke od krivičnih prijava podnete pre više od pet godina, nema informacija da li su odbačene ili se po njima postupa

Glasno ćutanje tužilaštava

U padljivo je da tužilaštvo, kao samostalni i nezavisni državni organ, koji goni počiniocima krivičnih dela, u predmetu ATP Vojvodina uporno ćuti. Zbog situacije u kojoj se našla ATP Vojvodina, Ilija Dević podnosio je tokom proteklih pet godina, niz krivičnih prijava i obraćao se gotovo svim institucijama koje su imale makar i deo nadležnosti u ovom slučaju. Interesantno je koliko njih nije ni odgovorilo na dopise i prijave, a čak i one koje su pod pritiskom bile prinuđene da proslede informaciju, dostavljale su krajnje nemišle odgovore u stilu „primili smo vašu prijavu“ ili „vaš dopis je prosleđen drugom organu“.

Naime, zbog nepoštovanja ugovora i svih rešenja gradskih organa, prva krivična prijava podneta je u decembru 2007. Okružnom javnom tužilaštvu u Novom Sadu protiv tadašnje gradonačelnice Maje Gojković. Ni posle više urgencija, ne zna se da li je prijava odbačena, da li se po njoj postupa, da li je eventualno pokrenuta istraga ili podignuta optužnica. Ako je bilo elemenata da se „preduzmu sve neophodne mere i radnje i utvrde elementi postojanja krivičnog dela“ zašto tužilaštvo to nije učinilo. Jer, ugovor sa Ilijom Devićem, potpisala je upravo Maja Gojković, i bila je obavezna da ga realizuje ili pokrene postupak da se raskine. Ništa od toga nije urađeno.

Protiv bivšeg pomoćnika u Ministarstvu za kapitalne investicije, Borislava Borovića u istom periodu podneta je krivična prijava UBPOK-u u Beogradu,

zbog tolerisanja rada bespravno podignute stare stanice, kojoj su sve dozvole istekle još 1997. godine, kao i zbog izostale reakcije na dva međusobno suprotstavljena inspeksijska izveštaja. Ne zna se da li je prijava odbačena, da li se po njoj postupa, da li je eventualno pokrenuta istraga ili podignuta optužnica.

Sadašnjem ministru policije Ivici Dačiću u oktobru 2008. podneta je prijava protiv 11 lica zbog sumnje da su učestvovali u sprečavanju rada nove autobuske stanice. Prijavom su obuhvaćeni bivši ministar za infrastrukturu Velimir Ilić, njegov pomoćnik za saobraćaj Borislav Borović, inspektori za drumski saobraćaj Jova Šarac i Rado-

mir Radenović, načelnik policije u Novom Sadu Miladin Kostrešević, bivša gradonačelnica Maja Gojković, bivši načelnica Gradske uprave za saobraćaj Vladimir Stojković i načelnik novosadske inspekcije Biljana Grbović, zatim protiv sadašnjeg gradonačelnika Novog Sada Igora Pavličića, gradskog sekretara za saobraćaj Siniše Bubnjevića i direktora Javnog gradskog preduzeća za saobraćaj Rajka Pejića. Ni za ovu prijavu, iako je tražena, nije stigla informacija da li je postupak pokrenut ili je odbačena.

U decembru iste godine upućena je prijava za kompletnom dokumentacijom Specijalnom tužiocu za organizo-

vani kriminal Miljku Radisavljeviću. Nema informacija da li je uzeta u rad.

U januaru 2009. prosledena je ista prijava vršiocu dužnosti Republičkog javnog tužioca Slobodanu Radosavljeviću. Ni za ovaj predmet nije poznato u kom se statusu nalazi.

Po savetu iz Predsedništva Republike Srbije, kome se Dević takođe obratio za pomoć, predstavka sa kompletnom dokumentacijom i do tada podnetim krivičnim prijavama, dostavljena je u decembru 2009. i Republičkom javnom tužiocu Zagorki Dolovac. Ne zna se da li je predmet uzet u rad ili se nalazi u nekoj od fioka.

Prošle godine u februaru Višem javnom tužilaštvu u Novom Sadu podneta je nova krivična prijava protiv bivšeg pomoćnika u Ministarstvu za infrastrukturu Borislava Borovića ali i protiv inspektora za drumski saobraćaj Milomira Cvetkovića i Zorana Kedže zbog falsifikovanja činjenica u izveštaju o radu stare autobuske stanice. Nema informacija da je uzeta u rad.

Mesec dana kasnije Višem javnom tužilaštvu u Beogradu podneta je prijava i protiv Vesne Džinić, bivše direktorke Agencije za privatizaciju, zatim Branislava Zeca, tadašnjeg izvršnog direktora Agencije (sadašnjeg državnog sekretara u Ministarstvu ekonomije), Julijane Vučković, direktora Centra

za kontrolu i izvršenje ugovora u Agenciji i protiv Ane Ristiović Nikezić, direktorke sektora za sprovođenje privatizacije. Prijava je podneta zbog sumnje da su prekoračili svoja ovlašćenja i nezakonito raskinuli ugovor o privatizaciji, kao i zbog toga što je izostalo pismeno obaveštenje o tom potezu. Ako je reč o ugovoru, koji je obligacioni odnos, nužno je da jedna strana obavesti drugu o svom potezu, a utoliko je veća težina što se u ovom slučaju radi o državi i kupcu koji je samo za kupovinu, ne računajući investicije, izdvojio četiri miliona evra. Ne zna se da li je prijava odbačena, da li se po njoj postupa, da li je eventualno pokrenuta istraga ili podignuta optužnica.

Sredinom ove godine, Specijalnom tužilaštvu za organizovani kriminal podneta je i krivična prijava protiv stečajnog upravnika ATP Vojvodine Nikole Pavlovića i povezanih lica, ali ni sudbina tog predmeta nije poznata.

Odličan biznis plan

Bez uspeha obraćao sam se i predsedniku vlade Mirku Cvetkoviću, koji je, uzgred, bio direktor Agencije za privatizaciju nešto pre kupovine ATP Vojvodine i bio je upoznat sa planom investiranja. Sećam se da mi je tada rekao kako je to veliki projekat koji bi osnažio i beogradsku Lastu ili Niš ekspres, koje su tada bile veće firme od vojvođanskog prevoznika. Ali, smatrao sam da će moje ulaganje i od ATP Vojvodine napraviti veliko preduzeće, a potvrdila je bila to što su i banke i poslovni partneri još u fazi pripreme, shvatili koliko je dobar biznis plan. Potvrda je bila i to što sam prvim potezima posle privatizacije, uspeo da u Srbiju dovedem zastupništvo Mercedes a i Setre. Kada je investicija doživela ovu sudbinu, oni su se povukli. Predsednik Tadić ovih dana je, u poseti Nemačkoj, izjavio da bi voleo da vidi Mercedes u Srbiji. Zaboravlja da je ta kompanija već bila ovde, ali da je oterana posle kraha ATP Vojvodine - kaže Dević.

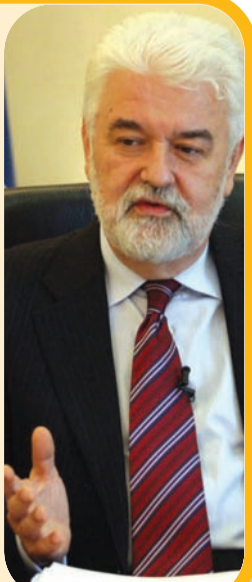

Foto: Stanišlav Milojković

U oktobru 2008. podneta je prijava protiv 11 lica zbog sumnje da su učestvovali u sprečavanju rada nove autobuske stanice

Od nemila do nedraga

- Obračao sam se i svim državnim institucijama koje bi po nadležnosti mogle da pomognu. Imao sam sastanak sa Majom Gojković, ali ne i dogovor. Pisao sam i sadašnjem gradonačelniku Pavličiću, predsedniku pokrajinske vlade Bojanu Pajtiću, zatim direktoru policije Miloradu Veljoviću. Njemu sam odneo kompletnu dokumentaciju a njegova služba je potvrdila da su papiri ispravni. Saznao sam i da su obradili kompletan predmet u UBPOK-u i prosledili nadležnom tužilaštvu, ali ništa se od tada nije promenilo. Imao sam utisak u jed-

nom trenutku, kada je uhapšen Antun Stanaj, da je stvar pokrenuta sa mrtve tačke, ali prevario sam se. Opet je sve stalo. Nije pomogao ni protest koji smo oktobra meseca dana, svakodnevno držali ispred zgrade vlade u Nemanjinoj. Niko nas nije primio, ni ministri policije i infrastrukture, niti predsednik vlade. Profesionalan odnos jedino sam imao kod Agencije za borbu protiv korupcije i u Predsedništvu - govori Dević.

Međutim, o zidu ćutanja koji je podignut oko ovog predmeta, govori i sudbina intervencija iz jedine

dve institucije koje su htele da saznaju razloge za propast investicije. Naime Agencija za borbu protiv korupcije, u više navrata je slala dopise Republičkom javnom tužilaštvu tražeći informaciju o statusu ovog predmeta. Nije bolje prošlo ni Predsedništvu, koje je Devićevu predstavku prosledilo Tužilaštvu. Umesto validnog odgovora, stiglo je pismo u kome se navodi kada je koja tužba od strane Devića dostavljena i kome je prosleđena. Ni reč o tome šta je po njima stvarno urađeno, da li su odbačene, ispitane, ušle u proceduru.

Kontrole

ATP Vojvodina pripadala je ranije velikim poreskim obveznicima za čije poslovanje je nadležan Centar Beograd. Sredinom 2006. kada je već počela gradnja stanice, u firmu dolazi finansijska kontrola iz Novog Sada, ali su ubrzo otišli čim je ustanovljeno da to nije njihova nadležnost. Odmah potom, novosadskim poslovnim svetom počela je da kruži informacija da će ATP Vojvodinu prebaciti iz beogradske nadležnosti u Regionalni centar Novi Sad. „Tu će Devića da čereče, neće njemu lokalni tajkuni dozvoliti da radi“ pričalo se po gradu.

- Već početkom septembra dobijamo obaveštenje da je ATP Vojvodina premeštena u regionalni centar Novi Sad bez obzira na ostvareni promet, i samo nekoliko dana kasnije, dolazi nam poreska inspekcija, koja je u firmi ostala do marta naredne godine. Na kraju te maratonske kontrole, inspektor je tražio sastanak sa mnom. Pohvalio je rad finansijske službe i rekao da je imao veliki pritisak - kaže Dević i dodaje da u zapisniku, koji je stigao naredne nedelje, stoji da kontrola nije utvrdila nikakve nepravilnosti.

Narednih meseci, sve do stečaja, u ATP Vojvodinu gotovo svakodnevno dolazile su sve inspekcije koje su u nadležnosti Pokrajine, od poreske, finansijske, građevinske, komunalne i, naravno ekološke.

Agencija za borbu protiv korupcije

Težak predmet

Predmet ATP Vojvodine jedan je od najkрупnijih, najozbiljnijih i najvećih predmeta po kojima Agencija za borbu protiv korupcije radi. Mi smo do sada dobili dosta predstavlki, ali neke od njih su anonimne, što nas sprečava da po njima postupamo i one se odbacuju. Neke su zastarele, pa jedino što možemo je da na osnovu njih napravimo šemu korupcije, i to upravo radimo za zdravstvo. Jedino je ovaj predmet „živ“, dešava se sada, a pratimo ga od osnivanja Agencije i sa svakim poslatim dopisom i dobijenim odgovorom dolazimo do sve dubljih saznanja. I mi pomalo imamo problema sa dokumentacijom koju potražujemo od nekih institucija, ponekad se odugovlači sa rokovima, ali u principu dobijamo ono što tražimo - kažu za Danas u Agenciji za borbu protiv korupcije i dodaju da se uskoro, sa njihovog stanovišta, može očekivati epilog u ovom slučaju.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: П-020-2/2005-1868
Дана: 20. јула 2005. године
НОВИ САД

Поводом прихватања Писма о намерама АД АТП „Војводина“ са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број: П-10-020-4/2005-3 од 10. фебруара 2005. године, закључено је:

- да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцеле број 3351 и 3352/1 К.О. Нови Сад I представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;

- да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објеката аутобазе и аутогранице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности услуга међуградске аутобуске станице;

- да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.

ГРАДОНАЧЕЛНИК
М. Gojković
M. Gojković

Odgovor Maje Gojković na pismo o namerama dobijeno iz ATP Vojvodine

БЕНИ ЛИСТ НОВОГ САДА

28. мај 2007. примерак 10,00 динара

Градске управе за опште послове за 2007. годину, број: 021-02/2007-35-ХV од 5. јануара 2007. године.

II. Ово решење објавити у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 021-02/2007-370-II
18. мај 2007. године
НОВИ САД

Градоначелник
Маја Гојковић, с.р.

Градска управа за саобраћај и путеве

186

На основу члана 32. става 2. Одлуке о јавном превозу путника ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 13/98, 15/98, 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006), Градска управа за саобраћај и путеве доноси

РЕШЕЊЕ

I. Аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број 6. одређује се за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника.

II. Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
НОВИ САД
Број: IV-34-1792/2007
28. мај 2007. године
НОВИ САД

Efikasno pravosuđe

Kada je protiv Ilije Devića i ATP Vojvodine krenula haranga i kada je neko iz grada pokrenuo mehanizme za proveru rada, na novu autobusku stanicu obrušile su se razne inspekcije. Nije je zaobišla ni ekološka.

- Apsurd je, između ostalog, to što inspektorica koja je došla u ATP Vojvodinu, nije obišla staru autobusku stanicu koja je sigurno daleko veći zagađivač jer ne samo da nema propisane uslove za delatnost niti dozvolu za rad, nego se i nalazi u centru grada i mnogo je veći zagađivač od nove, koja uz to, još nije ni počela sa radom. Suština je da se ekološka studija radi prilikom izrade projektne dokumentacije, najkasnije do početka izvođenja radova, ali u slučaju Devića, ekološka inspekcija došla je kada je objekat već bio završen - kaže za Danas advokat Emir Jašarević.

On dodaje da je po tadašnjim propisima, potrebu izrade ekološke studije procenjivao sam izvođač radova, ukoliko za njegov objekat to nije direktno u zakonu imenovano kao obaveza. ATP Vojvodina ipak se obratila gradskoj Upravi za zaštitu životne sredine sa studijom zaštite za kompleks nove autobuske stanice. Uprava je u februaru 2007. odgovorila rešenjem u kome utvrđuje da studija o proceni uticaja na životnu sredinu, kada je u pitanju autobuska stanica, treba da se podnese tek po završetku prve i druge faze gradnje.

- Druga faza ni danas nije završena, pa nije ni bilo uslova da se ispituje studija, iako je ona podneta. Međutim, inspektorica Jelena Erdeljan, po čijoj se prijavi vidio postupak pred Privrednim sudom u Novom Sadu, izjavila je da ona stanuje upravo pored nove autobuske stanice, da je svakodnevno pored nje prolazila i da joj nije padalo na pamet da proverava da li postoji studija. Međutim, kada je nekome iz gradskih vlasti to bilo potrebno, ona izlazi sa tvrdnjom da ono rešenje gradske uprave nije dobro napisano. Koliko je to tužno, potvrđuje i izrečena presuda - kaže Jašarević.

Privredni sud u Novom Sadu utvrdio je da je Ilija Dević, kao direktor ATP Vojvodina, kriv zbog toga što nema ekološku studiju. Izrečena mu je novčana kazna u iznosu od 4.000 dinara - uslovno. „Nije potrebno govoriti da su troškovi za desetak održanih ročišta, gde se samo za advokata izdvaja po 120 evra za svaki dolazak, višestruko prevazilaze izrečenu kaznu. Da ne govorimo o traćenju vremena suda ili o ceni za angažovanju policije koja je noću donosila Deviću pozive za raspravu“ zaključuje Jašarević.

Maja

Na ročištu za utvrđivanje odštete kao svedok bila je pozvana i Maja Gojković. Ona je izjavila najpre da se „otprilike seća sadržine ugovora“ a potom je tvrdila „da je volja Grada i člana veća zaduženog za saobraćaj bio da se ugovor sklopi u cilju rasterećenja saobraćaja u gradu, da se rastereti saobraćaj sa stare autobuske stanice i da se u uslovima tržišne konkurencije saobraćaj odvija i sa jedne i sa novoizgrađene stanice“ stoji u zapisniku sa tog ročišta.

Foto: Miroslav Dragović

Bivšeg većinskog vlasnika ATP Vojvodina očekuje i suđenje zbog neuplaćenih poreza i doprinosa

Svi smo pred sudom jednaki

O d 85.000 firmi koje ne uplaćuju poreze i doprinose, jedino je bivšem većinskom vlasniku ATP Vojvodine, Iliji Deviću, zbog neizmirenih obaveza po tom osnovu, Osnovni sud u Novom Sadu izrekao kaznu od 14 meseci zatvora. Postupak je pokrenulo Opštinsko javno tužilaštvo, sa klasifikacijom da je to krivično delo utaje poreza. Odlučivanje po žalbi na tu odluku upravo je u toku, ovih dana je zakazano i ročište, a advokat Devića ubeđen je da na drugostepenom sudu pobediti zakon. „To je još samo jedan vid pritiska na Devića koji pokušava da zaštiti svoju investiciju i imovinu“, kaže advokat Nikola Stanojević.

- Krivično delo za koje se tereti Dević, u zakonu je definisano kao namera poreskog obveznika da izbegne plaćanje poreza po odbitku, koji se, inače, obračunava prilikom isplate ličnih dohodaka zaposlenih. Za postojanje krivice, nužno je da postoji namera, umišljaj. U ovom slučaju toga nema. Naime, Dević je ne samo obračunao i u poslovnim knjigama evidentirao poresku obavezu, nego je i plaćao 40 odsto od utvrđenog iznosa, kada je i kako mogao. Prioritet su imali radnici koji odlaze u penziju, kako bi mogli da imaju povezan staž, što ukazuje da je vodio računa i o socijalnoj dimenziji te obaveze. Takođe, sa Poreskom upravom je sve vreme bio u dogovoru o tome kako i kada će moći i koliko da uplati. Istovremeno, Poreska uprava imala je i obezbeđenje za taj dug, hipoteku koju je u slučaju potrebe mogla da aktivira, a u tom trenutku, postojala je i pretplata poreza po drugom osnovu, za PDV, koja je takođe mogla da se koristi za ove namene - kaže Stanojević i dodaje da zaključak prvostepenog suda o postojanju namere da se izbegne porez, u ovim okolnostima predstavlja nonsens.

Većinu sporova ATP Vojvodine vodi jedan isti sudija: Privredni sud u Novom Sadu

Foto: BETA

Sušтина je, naglašava Stanojević, da je Dević u problem sa isplatom obaveza došao ne svojom krivicom, nego zato što grad nije ispoštovao svoje ugovorne obaveze. ATP Vojvodina bila je uskraćena za prihode koje bi ostvarila da su se novosadske vlasti držale ugovora, pa je njegovo prozivanje zbog neuplaćenog a prijavljenog poreza, vrhunac cinizma, zaključuje Stanojević.

I advokat Emir Jašarević, koji Devića zastupa u ovom postupku, kaže da je ATP Vojvodina bila u stalnom kontaktu sa Poreskom upravom, kako bi rešila pitanje pretplate po osnovu PDV-a i plaćanja poreza po odbitku, za koji je postojao dug.

- Poreska uprava znala je za problem koji Dević ima zbog toga što

grad nije ispoštovao svoj deo ugovora. Znali su i da je zbog toga firma dospela u tako tešku situaciju. Za mene je neprihvatljivo da se u ovoj državi ljudima sudi po potrebi. Svedoci smo

šavali poreske obaveze, pa je već trebalo pokrenuti na hiljade ovakvih sudskih postupaka - kaže Jašarević.

On podseća da je Poreska uprava u oktobru ove godine najavila da će ob-

Samousluga na srpski način

Slučaj Ilije Devića postao je ogledalo naše svakodnevice. Nažalost, došli smo u situaciju da se ljudi najpre nagovaraju da investiraju u domaću privredu, a da im potom država, bez ikakvog pravnog osnova, otima izgrađeno i firme koje bi imale perspektivu, zapošljavale i nove radnike, dovode do propasti. Strašno mi je saznanje da su čoveka koji je, kao Dević, stvarao u privredi, uništili zato da bi se neko drugi obogatilo - kaže za Danas advokat Dušan Mašić.

da je ogroman broj firmi u blokadi ili stečaju, pri čemu je jedan od poverilaca uvek i Poreska uprava. To znači da direktori svih tih firmi nisu izvr-

javiti imena najvećih dužnika po osnovu neuplaćenih poreza i doprinosa i nagovestila da se radi o najznačajnijim biznismenima, političarima i sportistima kao i da su na tom spisku i velika državna, javna i komunalna preduzeća. „Imena, naravno nisu objavljena, niti je protiv bilo koga od dužnika pokrenut krivični postupak. To je učinjeno jedino u slučaju Ilije Devića, pa je ozbiljno dovedeno u pitanje osnovno ustavno načelo da su pred sudom svi jednaki. Očigledno je da nisu“ zaključuje Jašarević.

- Uobičajena je praksa, a to i zakonodavac predviđa kao proceduru, da se pretplata poreza po jednom osnovu preknjiži na stavku gde je potrebna uplata. Takođe, važno je da se poreski dug prijavi, jer se time eliminiše status obveznika koji izbegava fiskalnu obavezu. U trenutku kada smo imali dug za neuplaćeni a prijavljeni porez po odbitku, kao i za porez i doprinose, imali smo pretplatu PDV-a od 55 miliona dinara - objašnjava Dević.

Ko kome duguje?

Privrednom sudu u Novom Sadu postavili smo pitanje u kojoj je fazi spor u kome je ATP Vojvodina tužila firmu Budućnost zbog prekoračenja rokova, lošeg izvođenja i nezavršenih radova? Pitali smo i da li je sukob interesa to što je direktor Budućnosti postavljen za predsednika Odbora poverilaca u stečaju ATP Vojvodine?

„Postoji spor po tužbi Budućnost AD protiv ATP Vojvodina, radi isplate, vrednost spora oko 60 miliona dinara.

Postoji i spor po tužbi ATP Vojvodine protiv Budućnosti radi isplate oko 117 miliona dinara.

Što se tiče pitanja eventualnog sukoba interesa kada je u pitanju direktor privrednog društva Budućnost: Odbor poverilaca upravo i čine poverioci stečajnog dužnika, pa tako i Budućnost AD koji potražuje gore navedeni iznos po osnovu izvođenja radova na spornoj

stanici“ navodi se u odgovoru Privrednog suda u Novom Sadu. I stečajni upravnik Nikola Pavlović, u odgovoru Agenciji za borbu protiv korupcije, tvrdi da je spor sa firmom Budućnost u toku.

Prava zabuna, međutim, nastaje kada se pogleda zvanični portal Privrednog suda u Novom Sadu. Na njemu je istaknuto da ATP Vojvodina potražuje od Budućnosti iznos od 223 miliona dinara. Spor koji je započeo sredinom jula 2007. godine, vodi sudija je Gordana Ristić, koja inače, sudi i u većini drugih sporova gde se kao stranka javlja Ilija Dević ili ATP Vojvodina. Prema rešenjima koja su objavljena na portalu suda, sudija je 29.12.2008. zakazala ročište za 13. februar naredne godine. Dan kasnije, po istom predmetu, konstatuje da je 26.12.2008. godine doneto „rešenje kojim se prekida postupak“ a postalo je pravosnažno 19. januara 2009. godine.

Pokrenuta reorganizacija

Na pitanje Danasa u kojoj fazi je stečaj ATP Vojvodine, Privredni sud u Novom Sadu, nakon konsultacije sa stečajnim sudijom, odgovorio je:

„Rešenje o potvrđivanju Plana reorganizacije je doneto dana 31.08.2011. godine, a postalo je pravosnažno dana 08.10.2011. godine, što za posledicu ima zastajanje sa stečajnim postupkom u cilju realizacije mera predviđenih Planom reorganizacije. Za vreme zastoja sud ne preduzima bilo kakve radnje vezane za stečajni postupak sem onih kojima se dovodi u pitanje realizacija Plana reorganizacije. Sud ima neformalnih saznanja da je formiran upravni odbor, ali o tome ćete tačne informacije dobiti od pomenutog stečajnog upravnika“, navodi se u odgovoru Privrednog suda u Novom Sadu.

Kafanski i drugi dilovi

- Dovoljno je samo napraviti interesno stablo života, moći i uticaja (političara, biznismena, sudija, tužilaca, bankara, državnih činovnika...) i sve će biti jasno. Meni je, zapravo, presudeno po novosadskim restoranima, stecištu uglednika, samo što su presude kucali državnim pisacim mašinama i u službenim prostorijama. To je odmazda zbog visokog odštetnog zahteva koji potražujem, a možda i zbog toga što predugo odolevam svim pokušajima da se bezobzirno otme ne samo imovina ATP Vojvodine, nego i matičnog preduzeća Mankop i moja lična imovina kojom sam garantovao u ovom poslu. To rade suptilno a problem je to što se takva nastavlja i ne vidi joj se kraj - tvrdi Dević.

I u Poreskoj upravi potvrđuju da u slučaju kada obveznik prijavi dugovanje, nema krivičnog dela niti prekršaja, već se, prema odredbama novog zakona, vrši neki vid reprogramiranja o čemu se dogovara sa poreznicima.

- Ukoliko poreski obveznik da sredstvo obezbeđenja, hipoteku ili bankarsku garanciju kao zalag da će obaveza biti izmirena, postupak naplate potraživanja miruje. Praktično, to je reprogram duga za koji se obvezniku utvrđuje rok u kome bi trebalo da ga izmiri. Ako postoji pretplata poreza po drugom osnovu, vrši se preknjižavanje na poziciju gde ima dugovanja - kažu za Danas u Poreskoj upravi.

Oni dodaju da postoje i situacije kada obveznik ni uz reprogram ne uspe da izmiri svoje obaveze, i tada se aktivira sredstvo obezbeđenja.

- Ako je reč o bankarskoj garanciji, ona se odmah naplaćuje, i za Poresku upravu to je najefikasniji vid obezbeđenja. Nešto je komplikovana situacija sa hipotekama, jer se one najpre javno oglašavaju za prodaju, a ukoliko nema kupaca, prelazi u vlasništvo Republičke direkcije za imovinu. U svakom slučaju, kada se sredstvo obezbeđenja aktivira, dug poreskom obvezniku se otpisuje - kažu u Poreskoj upravi i naglašavaju da ako je bilo koji od ovih mehanizama za izmirenje duga pokrenut, nema govora o postojanju prekršaja ili krivice poreskog obveznika.

Poreska uprava u oktobru ove godine najavila je da će objaviti imena najvećih dužnika po osnovu neuplaćenih poreza i doprinosa i nagovestila da se radi o najznačajnijim biznismenima, političarima i sportistima kao i da su na tom spisku i velika državna, javna i komunalna preduzeća

Ko će platiti milionsku odštetu

Najveću težinu među svim sporovima koji se vode po predmetu ATP Vojvodine, svakako ima tužba za nadoknadu štete, koja je pokrenuta sredinom 2007. godine, zbog toga što grad nije ispoštovao svoj deo ugovora. Tužbom su bili obuhvaćeni Republika Srbija, zatim Grad Novi Sad kao i novosadsko Javno gradsko saobraćajno preduzeće.

U prvostepenom postupku pred Privrednim sudom u Novom Sadu, koji i u ovom slučaju vodi sudija Gordana Ristić, a trajao je skoro dve godine, odbačen je zahtev kao neosnovan. U decembru 2010. po žalbi na tu presudu, odlučio je Privredni apelacioni sud u Beogradu, koji je potvrdio da se odšteta ne može tražiti od republike i gradskog saobraćajnog preduzeća jer nisu bili učesnici u ugovaranju posla, ali je ukinuo deo koji oslobađa Grad od štete nanete firmi i investitoru. Drugostepeni sud osvrnuo se na postojanje prečišćenog teksta Generalnog plana, koji odbornici gradske skupštine nisu izglasali već je plod rada komisije za pravna akta, a reč je o dokumentu nastalom kasnije kada je Grad već počeo opstrukciju nove investicije. U novom tekstu, nije precizirano postojanje samo jedne međugradske i međunarodne stanice, što je gradske čelnike motivisalo da

kasnije tvrde kako je namera u startu bila da paralelno rade i nova i stanica gradskog saobraćajnog.

„Očigledna je razlika Generalnog plana koji je osnov ugovora i Generalnog plana koji je prečišćen posle zaključenja ugovora. Razume se da Grad ima pravo da svoje planove donosi, menja i prečišćava po svojoj volji i potrebi, ali se isto tako razume da se ugovoreni uslovi

Dvostruki aršini

Na ročištima u ovom predmetu, bilo je zabeleženo i niz drugih apsurdna. Tako je, primera radi, gradski pravobranilac Lidija Jarmaz Lasica, tvrdila da je grad sve vreme imao nameru da rade dve autobuske stanice. Podsetimo, ona je, na istoj funkciji pravobranioaca, u aprilu 2007. od Ministarstva za kapitalne investicije dopisom tražila da izda rešenje o gašenju stare stanice, jer ne ispunjava uslove i davno joj je istekla privremena dozvola za rad.

ne mogu menjati voljom jedne strane, a ako se to već dogodi, to bi moralo nešto da košta stranu koja jednostrano menja uslove ugovora. Dakle, Plan iz „Službenog lista“ br.39/06 (prečišćen tekst, prim. prir.) jeste bitna činjenica, ali je Plan iz „Službenog lista“ br. 10/06 bitnija činjenica, jer je ugovor zaključen na osnovu njega, a o toj bitnijoj činjeni-

ci pobijana presuda nema nikakve razloge“ navodi se u presudi Privrednog apelacionog suda. „Zaključak prvostepenog suda da drugotuženi/ Grad nije ni ovlašćen za izmeštanje autobuske stanice, pogrešno je zasnovan na Odluci o javnom prevozu putnika, jer je reč o Odluci koja se odnosi samo na gradski i prigradski prevoz putnika. Materijalno pravo u ovom delu nije ni primenjeno, jer bi proizišlo da postoji neki propis po kome republički organi odlučuju gde će biti lokacija međumestnih autobuskih stanica u gradovima i opštinama, iako upravo akti Grada Novog Sada - generalni planovi - ukazuju da Grad odlučuje o tom pitanju“ konstatuje drugostepeni sud. Višem je sudu bio i nelogičan postupak Privrednog suda u Novom Sadu koji je naložio veštačenje odštete, a potom utvrdio da ne postoji pravni osnov za naplatu štete.

U ponovnom odlučivanju o zahtevu za nadoknadu štete, koje je započelo još u januaru ove godine, prvostepeni sud je najpre zatražio saobraćajno veštačenje, kojim je potvrđeno da je volja grada bila samo jedna autobuska stanica, ona koju je izgradila ATP Vojvodina. Iako je paralelno moglo da se radi i finansijsko veštačenje, sud je tek u aprilu ove godine doneo rešenje, ali je po zahtevu stečajnog upravnika, veštaku naložio sa-

Peroni ostaju prazni: Nova stanica ATP Vojvodina

mo da ispita štetu koja je nastala zbog toga što autobuska stanica nije proradila. Štetu koju je pritrpelo čitavo poslovanje ATP Vojvodine, stečajni upravnik nije tražio.

Indikativno je da i pre nego što je finansijski veštak završio svoj nalaz, stečajni upravnik govori da će odšteta za ATP Vojvodinu iznositi 15 miliona evra, „jer veći iznos grad neće moći da plati“. Međutim, ako se u veštačenje uključuju i sva izgubljena dobit zbog toga što ni servis nije radio, što su izgubljena zastupništva velikih evropskih proizvođača autobusa, Mercedesa i Se-

tre, kao i čitav niz pratećih delatnosti ATP Vojvodine, iznos se više nego utrostručava.

Zašto da se odugovlači spor sa gradom ako možemo odštetu da svedemo na 15 miliona evra. To je dovoljno da se namire poverioci, a za pokretanje preduzeća, biće potrebno još novca, a ko bude vlasnik neka misli o tome - izjavio je u julu Nikola Pavlović na vanrednoj skupštini poverilaca ATP Vojvodine, koju je sazvala oko 300 poverilaca nezadovoljnih načinom na koji se vodi postupak.

Finansijsko veštačenje još nije dostavljeno sudu, a ročište na

kome će biti razmatrano, još jednom je pomereno, sada za 21. decembar.

Bilo kako bilo, već je sada jasno da je pred gradom visoka odšteta koju će morati da plate poreski obveznici. Bilo bi dobro da se ta presuda ne donese u Strazburu jer bi iznos u tom slučaju bio znatno viši. Ali koliko god da se dosudi, to će biti račun uspostavljen zbog toga što država nije uradila svoj deo obaveza. Ono što pada u oči jeste da postoji sinhronizovana aktivnost velikog broja državnih institucija, što je nemoguće ako nije diktirana iz jednog centra.

Da li smo toliko bogati da sami zatvaramo savremene radionice: Servis uzalud čeka na autobuse

Ažurne diplomate

Dević se obraća i stranim ambasadama u Srbiji. Za razliku od domaćih institucija, diplomate su odgovor slale u roku od nekoliko dana. U jednom od njih, dobijenom od belgijskog ambasadora Denisa De Hauera, u vreme dok je ta zemlja bila predsedavajuća u EU, sugerisano je da Dević sa problemom „koji može da šteti ugledu zemlje i njenim budućim evropskim integracijama“ obrati potpredsedniku vlade Božidar Đelčiću, koji je „posvećen procesu približavanja Srbije EU“. Dević je to i učinio. Potpredsednik je odgovorio informacijom da je predmet prosledio nadležnim ministarstvima. Možda je za energičnije reagovanje Đelčiću bila prepreka to što je, kao jedan od važnijih akcionara bio u Upravnom odboru Meridijan banke u vreme dok je Tomislav Đorđević bio njen vlasnik, i da je sa te pozicije otišao kada je postao funkcioner, uz pristojnu otpremninu u akcijama.

To the attention of Mr. Ilija Dević

Dear Sir,

I have received and read your letter dd. 15.9.2010. As you will understand, I cannot intervene in matters that are exclusively Serbian. However, I notice that you sent a copy to quite a number of ambassadors, ministers and high officials, but apparently not to Vice-Prime Minister and Minister for European Integration, Božidar Djelic. You surely know how much effort Minister Djelic is investing into Serbia progressing towards European integration, and correct behavior in competition and investment matters is a very important aspect in this process. What is more, the European Commission is, as you maybe know, at this moment preparing its annual progress report on the state of affairs in Serbia, which is due to be published in October or November. In the light of this, I would suggest you to inform Minister Djelic of your case, as proceedings like the one you present in your letter, could ham Serbia on its way to the European Union (as rightly mentioned by the Director of the Anti-Corruption Agency in her letter to the Republic Prosecutor's Office, dd. June 11, 2010.)

Sincerely yours,

Denise De Hauwere
Ambassador of Belgium

Pavličić: Ugovor je još na snazi

Sadašnji gradonačelnik Novog Sada, Igor Pavličić, na pitanje Agencije za borbu protiv korupcije da li je na snazi Odluka o izmenama i dopunama generalnog plana Grada Novog Sada do 2021. godine, odgovara da je ta odluka na snazi. On potvrđuje i da je „ugovor zaključen između Grada Novog Sada i ATP Vojvodina, zaključen na neodređeno vreme, uz mogućnost jednostranog otkaza (otkazni rok šest meseci) obe ugovorne strane. Navedeni ugovor nije raskinut jednostranom izjavom volje stranaka primenom člana 124. ZOO, niti je podneta tužba za utvrđivanje nevažnosti ugovora zbog ništavosti, rušivosti ili drugih razloga propisanih Zakonom o obligacionim odnosima. Iz na-

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: II-020-3/2010-588-177
Датум: 22. марта 2010. године
НОВИ САД

АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

НОВИ БЕОГРАД
Булевар Михаила Пупина бр. 2

Поводом вашег дописа, број: 014-07-00-00004/2010-01 од 2. марта 2010. године, а након информација које смо добили од надлежних органа, обавештавамо вас о следећем:

• Поводом питања да ли је на снази Оdlука о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године:

Оdlука о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године („Службени лист Града Новог Сада“, број 10/2006) је на снази.

• Поводом питања да ли је на снази Уговор број: II-020-2/2006-770 од 08. маја 2006, и да ли је Град Нови Сад испунио преузете уговорне обавезе:

Уговор, број: II-020-2/2006-770 од 08. маја 2006. године, закључен између Града Новог Сада и АТП „Војводина“ А.Д. Нови Сад, закључен је на неодређено време, уз могућност једностраног отказа (отказни рок шест месеци) обе уговорне стране. Наведени уговор није рaskинут једностраном изјавом волe странака применом члана 124. ЗОО, нити је поднета туžба за утврђивање неважности уговора због ништавости, рушивости и других разлога прописаним Законом о облигационим односима. Из наведеног произилази да је Уговор, број: II-020-2/2006-770 од 08. маја 2006. године, на снази.

Уговорна обавеза Града Новог Сада прописана је чланом V. Уговора којом се Град Нови Сад обавезао, да ће након што АТП „Војводина“ А.Д. Нови Сад, добије употребну дозволу за новоизграђени објекат међумесне аутобуске станице регулисати саобраћај и трасе линија у градском и приградском саобраћају уредити у складу са новом локацијом.

Пред Привредним судом у Новом Саду, у току је парнични поступак, ради накнаде штете, по туžби тужиоца АТП „Војводина“, Нови Сад, против туженог 2. реда Града Новог Сада, уз учешће уметача на страни тужиоца, (вредност спора

vedenog proizilazi da je ugovor na snazi“ kaže gradonačelnik u odgovoru Agenciji za borbu protiv korupcije. On je takođe potvrdio i da je još uvek na snazi zaključak Zavoda za izgradnju grada iz marta 2007. kojim se konstatuje da JGSP Novi Sad koristi zemljište na međumestnoj i prigradskoj autobuskoj stanici bez pravnog osnova, ali umesto odgovora na pitanje da li je postupilo po tom zaključku i „predalo predmetno zemljište slobodno od lica i stvari“ on konstatuje da je JGSP Novi Sad podneo zahtev za legalizaciju objekta.